

Nimicitorul: Tehnicile și manierele lui

19 mai 2008

Teodor Erbiceanu

Acum câteva zile, în China a avut loc un cutremur de pământ cu magnitudinea de 7.9 grade pe scara Richter. Au murit 15 000 de oameni, și numărătoarea continuă.

„Stăpânitorul lumii acesteia” (Ioan 12:31), fiind conducătorul lumii și responsabil pentru binele planetei - după cum s-a angajat și a promis în fața îngerilor atunci când a început marea controversă și a propus o guvernare alternativă - ar fi trebuit să intervină și să facă ceva pentru a salva viața celor peste 15 000 de chinezi morți sub dărâmături. El ne-a promis că, dacă îl vom alege ca și conducător al nostru, un mare bine va veni peste planetă și ne vom bucura de o viață deplină. Iar acum, cu acest cutremur, ar fi trebuit să ne ajute.

Dacă nu i-a stat în putere să oprească acel cutremur și mișcarea plăcilor tectonice – și are destulă putere, cu mulțimea de îngeri de sub comanda lui, o treime din stelele cerului – ar fi trebuit să salveze viața bieților nenorociți chiar cu prețul vieții lor. Așa se trăiește în univers, unde legea iubirii este legea supremă. Da, îngerul de lumină ar fi trebuit să-și dea viața pentru noi. Dacă ar fi făcut așa cum a promis!

Dar el a stat într-o nepăsare și indiferență condamnabilă, inactiv, și a privit cum pier, sub dărâmături 15 000 de oameni. Această nepăsare și neintervenție este criminală.

S-ar putea totuși ca el să nu fi fost deloc inactiv. S-ar putea să fi fost chiar mâna lui în acest cutremur. S-ar putea ca, în ziua lui obișnuită, Satana să fi fost „la lucru”:

„Chiar acum el (Satana) este la lucru. În accidente și calamități pe mare și pe uscat, în marile conflagrații, în furtuni grozave și în uragane pustiitoare, inundații, cicloane, valuri uriașe și în cutremure, în toate locurile și în mii de forme, Satana își exercită puterea. El distruge lanurile gata de recoltat, având ca urmare foametea și suferința. El face ca aerul să fie poluat de moarte și mii de ființe pier din cauza stricăciunii lui. Aceste calamități vor deveni din ce în ce mai frecvente și mai dezastruoase. Distrugerea va veni asupra oamenilor și a animalelor. Țara este tristă, sleită de puteri; locuitorii sunt mâhniți și tânjesc; țara a fost spurcată de

locuitorii ei; ei călcau legile, nu țineau poruncile, și rupeau legământul cel veșnic!’ (Isaia 24:4-5)” (GC 590).

Biblia îl descrie pe stăpânitorul lumii acesteia drept „omul care făcea să se cutremure pământul, și zguduia împărățiile, care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetățile și nu dădea drumul prinșilor săi de război” (Isaia 14:12-17).

Dar avem o altă problemă. Chiar și în cazul cel mai bun pentru el, dacă Satana ar fi stat într-o nepăsare criminală, ce au făcut îngerii lui Dumnezeu când au pierit 15 000 de oameni? Dacă Satana a stat în nepăsare și această nepăsare este criminală, îngerii lui Dumnezeu nu au stat și ei? Nu cumva au fost și ei într-o nepăsare criminală, lăsând să piară aceste mii de suflete?

Ce a făcut Însuși Dumnezeu? N-a prevăzut El cutremurul? Și dacă l-a prevăzut, de ce nu l-a împiedicat? Și dacă nu l-a împiedicat, de ce nu a intervenit să-i salveze pe cei 15 000? N-a stat și El tot într-o nepăsare criminală?

Satana are argumente biblice puternice, iar mesajul lui impresionează profund biserica:

„Voi, oamenii, nu știți de fapt ce s-a petrecut cu adevărat! Nici unul dintre voi n-a fost acolo. Voi n-ați văzut ce se petrece dincolo de cortină, în lumea invizibilă. De fapt, eu am încercat să-i salvez pe nenorociții aceia, dar Dumnezeu, în mânia Lui, i-a pedepsit pentru păcatele lor. N-ați citit despre Sodoma și Gomora, despre potop și Ierihon? Cum s-a deschis pământul și i-a înghițit pe Datan și Abiram cu prunci cu tot când s-au împotrivit lui Dumnezeu? N-ați auzit în Sabat, la adunare, despre judecățile lui Dumnezeu? Despre mânia Lui? Nu așa vă învață Biserica, că Dumnezeu vostru, pe care vă străduiți să-L iubiți, îi pedepsește pe păcătoși? Nu vi s-a spus, repetat și obsedant că Dumnezeu este Nimicitorul? Sau nu vă mai amintiți ce v-a spus sora White? Ascultați:

„Judecățile lui Dumnezeu sunt deja asupra pământului, așa cum se poate vedea în furtuni, inundații, uragane, cutremure și pericole pe mare și pe uscat. Marele EU SUNT vorbește acelora care dau la o parte Legea Sa. Când mânia lui Dumnezeu este revărsată asupra pământului, cine va putea să stea atunci?” (5T 136).

„Sabia mâniei Lui este întinsă asupra poporului care, prin mândrie și păcătoșenie, a provocat nemulțumirea unui Dumnezeu drept. Furtuni, cutremure, trombe de vânt, foc și sabie vor răspândi pustiirea peste tot, până ce inima oamenilor va slăbi de frică și va căuta acele lucruri care vor veni peste pământ” (4T 53).

„Foarte des auzim de cutremure și cicloane, de distrugeri prin incendii și inundații, însoțite de mari pierderi de vieți și de bunuri. În aparență, nenorocirile acestea sunt izbucniri capricioase ale unor puteri ce par dezorganizate și nereglementate, dar în ele se pot citi intențiile lui Dumnezeu. Ele sunt unele dintre mijloacele prin care El caută să-i trezească pe oameni la înțelegerea primejdiei” (8T 256).

„Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să-L asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri, al cărui glas a clătinat atunci pământul, și care acum a făcut făgăduința aceasta: „Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul” (Evrei 12:25-26).

„Și - dacă așa stau lucrurile - cum aș putea eu, Lucifer, un înger alungat din cer, să mă împotrivesc Lui? N-ați văzut ce-am pățit când mi-am ridicat glasul? N-am putut face nimic pentru acei nenorociți. Mereu am fost împiedicat să aduc binele acestei planete. Dar, dacă aș fi eu conducătorul tuturor oamenilor de pe această planetă, altfel ar sta lucrurile! Până acum ați tot fost înșelați. Mereu și mereu am fost acuzat pentru tot răul din lume. Mereu și mereu vi s-a spus că eu sunt rău și Dumnezeu este bun. Dar dacă este tocmai invers?”

Marele amăgitor ne-ar putea prosti pe noi cu asemenea argumente, și – uneori o face chiar destul de bine – dar el nu poate păcăli universul spectator și martorii cerești. Locuitorii lumilor de sus au văzut totul. Cutremurul s-a desfășurat sub ochii lor și l-au văzut pe Satana „la lucru.” De mii de ani ei l-au tot văzut „la lucru” și de aceea el este astăzi „aruncat afară” (Ioan 12:31) din afecțiunile lor.

Dar noi? Dacă tot n-am văzut nimic, de unde știm noi care este adevărul? De unde știm dacă nu cumva îngerul alungat din cer are dreptate? La urma urmei, cine este Bun și cine Rău? De unde știm că acest cutremur n-a fost produs de Dumnezeu?

La fel ca în cazul ispitirii Domnului Hristos în pustie, când singura Lui apărare a fost cuvântul scris, într-o vreme în care amăgirea va fi copleșitoare, singura noastră armă de apărare rămâne cunoașterea principiilor marii controversă și a caracterului protagoniștilor implicați.

În caracterul lui Dumnezeu, în natura Lui, este înscris un principiu, o Lege, care nouă, oamenilor, ne-a fost comunicată și consemnată în formă scrisă pe Sinai: „Să nu ucizi!” (Exod 20:13). Tot așa, în caracterul lui Satana, în natura lui, atunci când el a ales să refuze părtașia cu natura divină, locuirea Duhului Sfânt în el, s-a imprimat legea crimei. Domnul Hristos a spus despre el: „El de la început a fost ucigaș” (Ioan 8:44).

Nu, Dumnezeu nu omoară, ci ucigașul este Satana. Cutremurul din China n-a făcut decât să-i demaște caracterul. El i-a zdrobit pe oameni sub dărâmături!

Dar ce a făcut Dumnezeu în tot acest timp?

Adevărul este că Dumnezeu n-a stat deloc într-o nepăsare criminală. El a prevăzut cutremurul, dar nu l-a oprit, căci principiile marii controversă Îl împiedică să lucreze acolo unde El este izgonit.

Adam a trecut stăpânirea acestei planete în mâna lui Satana, iar noi am confirmat tranzacția părintelui neamului omenesc, atunci când am răstignit un

reprezentat al Tatălui, părtaş de natură divină, și am strigat: „Nu pe El, ci pe Baraba” (Ioan 18:40), declarând în auzul întregului univers: „Noi n-avem alt împărat decât pe Cezarul!” (Ioan 19:15).

Iar acum, sub guvernarea „Cezarului,” tot ceea ce poate să facă Dumnezeu pe o planetă răzvrătită nu este să anuleze nenorocirile aduse de haosul păcatului, să desființeze complet „vânturile,” ci să le „țină” cât de cât, până va pune pecetea pe fruntea slujitorilor Săi.

Apocalipsa Il prezintă pe Dumnezeu și îngerii Săi total implicați:

„După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac. Și am văzut un alt înger ... care avea pecetea Dumnezeului Celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, ... zicând: „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!”” (Apocalipsa 7:1-3).

Dumnezeu nu poate desființa vânturile. Ele sunt consecința firească a alegerii noastre, iar Dumnezeu este obligat de această alegere a locuitorilor planetei, să Se retragă iar și iar. Și când El Se retrage, bat „vânturile”:

„Totul se agită în lume. Semnele timpului sunt de rău augur. Evenimentele gata să izbucnească își aruncă deja umbrele. Spiritul lui Dumnezeu Se retrage de pe pământ și nenorociri după nenorociri vin pe apă și pe uscat. Au loc furtuni mari, cutremure de pământ, incendii, inundații, crime de tot felul. Cine poate citi viitorul? Unde este siguranța? ... Oamenii se grupează rapid sub steagul pe care și l-au ales” (DA 636).

„În timpul nostru se manifestă față de Dumnezeu un dispreț ieșit din comun. Oamenii au atins un punct al impertinenței și neascultării care arată că acea cupă a nelegiurii lor este aproape plină. Mulți aproape au trecut dincolo de limita harului. Curând, Dumnezeu va arăta că El este cu adevărat Dumnezeul Cel viu. El va spune îngerilor: „Nu mai combateți pe Satana în eforturile lui de a nimici. Lăsați-l să-și aducă la îndeplinire ura lui de moarte împotriva copiilor neascultării; căci cupa nelegiurii lor este plină. Ei au avansat de la o treaptă a răutății la alta, adăugând zilnic la fărădelegile lor. Nu Mă voi mai amesteca să-l împiedic pe nimicitor să-și facă lucrarea”” (RH, 17 septembrie 1901).

Când Dumnezeu a văzut că „Cezarul” nostru este „la lucru,” de urgență El Și-a trimis îngerii protectori să apere viețile oamenilor amenințați de „lucrările” potrivnicului Său. Numărul victimelor ar fi fost mult mai mare, dacă n-ar fi fost această intervenție providențială a lui Dumnezeu. Nimeni nu știe și doar ziua judecății finale va dezvălui numărul potențial al victimelor care s-ar fi înregistrat, dacă acești îngeri păzitori n-ar fi protejat sufletele oamenilor.

Cei care și-au găsit sfârșitul sub dărâmături sunt frații noștri, și nu putem fi decât îndurerați, asemenea Părintelui Ceresc, de dispariția lor. De aceea, tot ce

putem face este să-i avertizăm pe cei în viață sub steagul cui se așează: Satana este un criminal. Dintr-o singură lovitură, a nimicit 15 000 de oameni!

Da, suntem cu toți în primejdie pe o astfel de planetă, dar cei care, în cele din urmă, vor fi făcuți părtași de natură divină, Noul Ierusalim, mireasa lui Hristos, locul locuinței Celui Prea Înalt, nu vor fi deloc clătinați de „cutremure,” de orice natură ar fi ele:

„De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar zgudui pământul, și s-ar clătina munții în inima mărilor. Chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării, și s-ar ridica până acolo de să se cutremure munții. Este un râu, ale cărui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu, Sfântul locaș al locuințelor Celui Prea Înalt. Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină” (Psalmi 46:2-5).

Astăzi mulți din biserică se lasă păcăliți de Satana, și nu știu cine este Nimicitorul. Când poporul Său Îl așează pe Dumnezeu deasupra Legii „să nu ucizi,” e într-adevăr foarte ușor pentru Satana să treacă drept nevinovat. Iar la următoarele calamități, ei vor fi tot mai siguri că Dumnezeu este „la lucru.”

Până când?

Până vom ști cine este Nimicitorul!

***